

Federació de
Municipis de
Catalunya

DRETS LGBTI I ERRADICACIÓ DE L'LGBTI-FÒBIA ALS MUNICIPIS

Què canvia al teu municipi?

Llei 13/2025, de 29 de desembre, dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia

NOVA LLEI LGBTI

Què canvia per als municipis?

La Llei 13/2025, de 29 de desembre, actualitza i substitueix la Llei 11/2014 i reforça el paper clau dels ens locals en la garantia dels drets LGBTI i en l'erradicació de l'LGBTI-fòbia. S'aplica a tots els àmbits públics i privats sobre els quals la Generalitat i els ens locals tenen competències, i obliga a incorporar la perspectiva LGBTI de manera transversal en les polítiques públiques i en la diligència deguda davant la discriminació. **Aquesta llei entra en vigor el 21 de gener de 2026.**

Responsabilitat activa en la prevenció, detecció, atenció, reparació i no-repetició de les discriminacions i violències LGBTI-fòbiques.

Els municipis han de garantir una coordinació efectiva amb la Xarxa SAI LGBTI i facilitar la derivació i l'acompanyament de les persones afectades.

La llei reconeix explícitament les persones no binàries, amplia el concepte de diversitat sexual i incorpora les característiques sexuals com a eix de protecció.

Les males pràctiques administratives o la manca d'actuació poden ser considerades violència institucional i comportar responsabilitats.

S'incorporen la violència institucional, digital, de segon ordre i l'outing, fet que obliga els ajuntaments a revisar protocols i pràctiques internes.

La llei protegeix activament les entitats LGBTI i reconeix el seu paper clau, fet que implica suport institucional estable.

Tenir en compte la interacció amb altres eixos de desigualtat com l'origen, l'edat, la discapacitat o la situació administrativa.

S'obre un nou camp d'actuació per als ajuntaments en matèria de recuperació de la memòria democràtica dels moviments LGBTI.

Tot el personal públic ha de rebre formació específica en drets LGBTI, especialment els serveis d'atenció directa a la ciutadania.

Les mesures s'han d'adaptar a la realitat dels petits municipis, però sense reduir el nivell de protecció dels drets.

S'incorporen explícitament l'habitatge, l'oci nocturn, l'espai públic i l'àmbit digital com a espais d'actuació prioritària.

***A l'article 4 de la normativa podeu trobar les definicions dels diferents conceptes emprats, com per exemple: outing, diligència deguda, violència de segon ordre, o interseccionalitat, entre d'altres.**

	ABANS DE LA NOVA LLEI	DESPRÉS DE LA NOVA LLEI	IMPACTE I IMPLICACIONS PER ALS ENS LOCALS
Rol institucional dels ens locals	Els ajuntaments tenien un paper principalment reactiu, centrat en garantir drets quan es produïa una denúncia o una situació concreta de discriminació.	Els ajuntaments passen a tenir un paper clarament actiu en la garantia dels drets LGBTI, amb responsabilitat en la prevenció i l'abordatge de les violències.	Aquest canvi implica una major responsabilitat institucional dels ens locals, que han d'integrar la perspectiva LGBTI de manera transversal en l'acció municipal i en l'organització interna.
Diligència deguda	No existia una obligació explícita d'actuar d'ofici ni de fer seguiment sistemàtic dels casos.	La llei estableix l'obligació de prevenir, detectar, intervenir, reparar i evitar la repetició de les violències LGBTI-fòbiques.	L'ens local assumeix l'obligació d'articular mecanismes interns d'actuació coordinada i de seguiment dels casos, amb una atenció especial a la traçabilitat administrativa.
Violència institucional	Les males pràctiques o omissions administratives no estaven identificades com a forma específica de violència.	Es reconeix que la manca de resposta adequada o el tracte incorrecte de l'administració pot constituir violència institucional.	Cal extremar la cura en els procediments i en l'atenció administrativa per evitar situacions de revictimització que puguin generar responsabilitat institucional.
Ampliació de les formes de violència	El marc legal se centrava sobretot en agressions físiques o verbals i assetjament directe.	S'inclouen noves formes de violència com la digital, l' <i>outing</i> o la violència de segon ordre.	Aquest ampliació obliga els ens locals a revisar i adaptar protocols existents, especialment en àmbits amb exposició pública o digital.
Enfocament interseccional	Es preveia de manera genèrica, sense una aplicació clara en les polítiques municipals.	L'enfocament interseccional passa a ser obligatori en totes les actuacions públiques.	Les actuacions municipals han de tenir en compte la concurrència de diversos factors de vulnerabilitat, reforçant la coordinació interdepartamental.
Formació del personal públic	La formació depenia de la voluntat o sensibilitat de cada administració.	La formació en drets LGBTI és obligatòria per al personal públic, especialment el d'atenció directa.	La formació passa a ser un element estructural de la política de personal municipal, amb impacte directe en la qualitat de l'atenció a la ciutadania.
Serveis d'Atenció Integral (SAI)	Existien però amb un desplegament i coneixement desigual als municipis.	Es reforça la xarxa de SAI i la necessitat de coordinació amb els ens locals.	Els ens locals han de garantir una coordinació efectiva amb la Xarxa SAI, facilitant l'accés de la ciutadania als recursos especialitzats.
Nous àmbits d'actuació municipal	Alguns àmbits com l'habitatge, l'oci nocturn o l'entorn digital no estaven clarament regulats.	La llei amplia l'acció municipal a aquests espais de la vida quotidiana.	S'amplia l'àbast de les polítiques municipals, que han d'incorporar la perspectiva LGBTI en àmbits clau de la gestió local.
Espai públic i esdeveniments	La responsabilitat municipal era genèrica i vinculada al civisme.	S'atribueix una responsabilitat clara en la prevenció de violències en actes i esdeveniments públics.	Els ens locals assumeixen una responsabilitat reforçada en la prevenció de violències en l'espai públic i en esdeveniments.
Protecció d'entitats LGBTI	El suport se centrava sobretot en la participació i el foment associatiu.	L'administració ha de protegir activament les entitats davant atacs o interferències.	Aquest reforç implica un paper més actiu de l'administració local en la protecció del teixit associatiu LGBTI.
Memòria democràtica LGBTI	No era un àmbit específic d'actuació municipal.	S'incorpora com a nova línia de política pública.	S'obre un nou camp d'actuació municipal vinculat a la memòria democràtica i a la sensibilització ciutadana.
Risc jurídic per inacció	El risc per omissió municipal era limitat i poc definit.	Augmenta el risc jurídic si l'ajuntament no actua o ho fa de manera inadequada.	L'augment del risc jurídic fa necessari reforçar la seguretat jurídica de l'actuació municipal mitjançant criteris clars i homogenis.